Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-804
(mr. S.F. van Merwijk, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse, mr. A.W.T. Wigger, leden en mr. L.P. Stapel, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 11 februari 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Centraal Beheer, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 16 oktober 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies
Bijlage	: Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiele Instellingen van 23 oktober 2013

Samenvatting

Autoverzekering. Consument heeft bij Verzekeraar een schadeclaim ingediend vanwege schade die aan zijn auto is ontstaan door storm. Verzekeraar heeft de schadeclaim afgewezen, omdat Consument ook twee oude schades heeft opgegeven. De Commissie is van oordeel dat Consument Verzekeraar opzettelijk heeft misleid door ook twee oude schade op te geven als zijnde stormschade. Dit heeft Consument kennelijk gedaan met als doel de schades als één schade te melden om zo zijn no-claimkorting te behouden. Er bestaat geen recht op dekking. Verzekeraar hoeft niet tot uitkering over te gaan. Ook hoeft Verzekeraar de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR niet te verwijderen. Datzelfde geldt voor de registratie in het Incidentenregister en de melding daarvan aan het CBV. Klacht ongegrond.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken, inclusief de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar en de aanvulling daarop;
- de reactie van de vertegenwoordiger van Consument;
- de reactie van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 13 september 2019 en zijn aldaar verschenen.

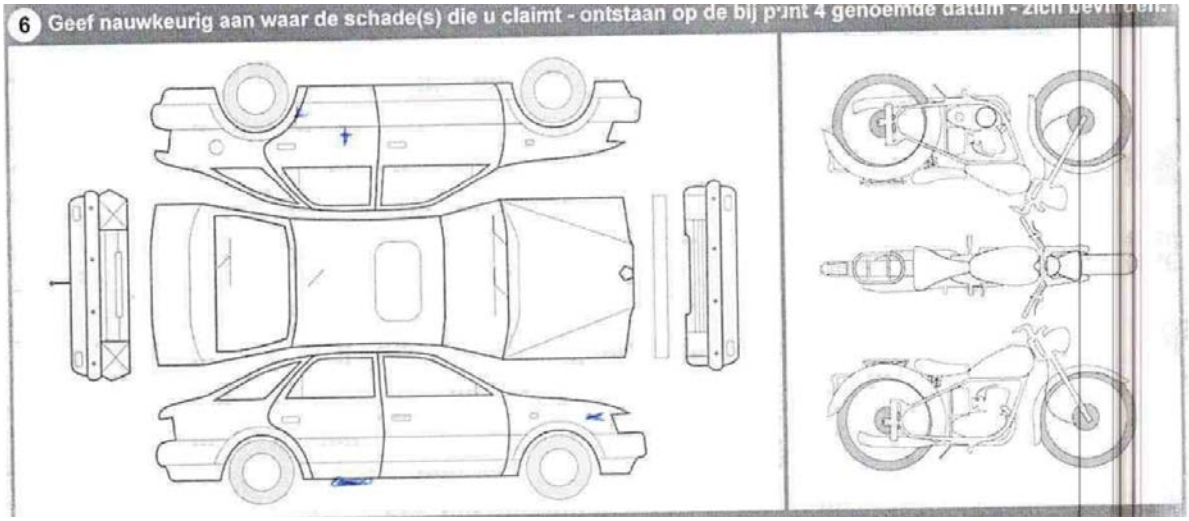
2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft bij Verzekeraar een autoverzekering met all-risk dekking (verder te noemen ‘de Verzekering’) voor zijn Audi met kenteken [kentekennummer] (verder te noemen ‘de auto’).

2.2 Op 30 januari 2018 heeft Consument een schademelding gedaan bij Verzekeraar.

2.3 Hiertoe heeft Consument op 14 februari 2018 een Inlichtingenformulier Voertuigschade (verder te noemen ‘het Inlichtingenformulier’) ingevuld. Als schadedatum is ingevuld 18 januari 2018. Verder is ingevuld dat de schade door storm is ontstaan en dat de schade aan de achterbumper al aanwezig was. Op de schematische tekening zijn de plekken waar de schade is ontstaan met blauwe pen aangegeven, namelijk aan de dorpel, het rechter voorscherm en de linker achterdeur.

2.4 Op 16 februari 2018 heeft een medewerker van Verzekeraar telefonisch contact opgenomen met Consument naar aanleiding van het Inlichtingenformulier. Tijdens dit gesprek is aan Consument voorgehouden dat de schade aan de dorpel en het rechter voorscherm niet door de storm kunnen zijn veroorzaakt. Consument heeft hierop gereageerd dat dit niet zo was.

2.5 Op 9 maart 2018 heeft tussen een medewerker van Verzekeraar en Consument weer telefonisch contact plaatsgevonden. In dit gesprek heeft Consument verklaard dat hij de schade aan de dorpel en het rechter voorscherm niet eerder heeft gezien.

2.6 Consument heeft bij Carglass een offerte opgevraagd voor herstel van de schade. Carglass begroot de herstelkosten op € 607,-.

2.7 De schade is uiteindelijk hersteld door Schadenet [naam schadenet] (verder te noemen 'Schadenet') voor een bedrag van € 1.211,62 inclusief BTW.

2.8 Bij brief van 12 maart 2018 heeft Verzekeraar aan Consument laten weten dat de schade niet vergoed wordt, omdat Consument - volgens Verzekeraar - bewust onjuiste informatie heeft gegeven over de schade aan zijn auto met het doel Verzekeraar te misleiden. De schade aan de dorpel is namelijk niet door de storm ontstaan. De dorpel is van onderuit ingedrukt naar boven. Dit past niet bij het beeld dat er een object tegen de auto is gewaaid. Daar komt bij dat de deuk lang gerekt is. Volgens Verzekeraar wijst alles erop dat de auto al rijdend met een vast object in aanraking is gekomen, waardoor de schade is ontstaan. Ten aanzien van de schade aan het rechter voorscherm wijst Verzekeraar erop dat deze schade al aanwezig was voor 18 januari 2018. Naast het afwijzen van de schadeclaim, heeft Verzekeraar de Verzekering van Consument per direct beëindigd en aangekondigd de nog lopende verzekeringen van Consument per prolongatiedatum te zullen beëindigen. Verder heeft Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument opgenomen in het Incidentenregister en in het Extern Verwijzingsregister (verder te noemen 'EVR') voor de duur van 3 jaar. Van de registratie in het Incidentenregister heeft Verzekeraar het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (verder te noemen 'CBV') in kennis gesteld. Ook heeft Verzekeraar de door hem gemaakte interne onderzoekskosten van Consument teruggevorderd. In dit kader zijn kosten gemaakt voor een bedrag van € 585,90 maar Verzekeraar heeft deze kosten gematigd tot het standaard SODA-bedrag van € 532,-.

2.9 Consument is met Verzekeraar een terugbetalingsregeling overeengekomen die inhoudt dat hij 9 keer een bedrag van € 106,16 aan Verzekeraar betaalt en 1 maal een bedrag van € 106,18.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert primair dat Verzekeraar de schade aan zijn auto vergoedt en zijn persoonsgegevens verwijdert uit het Incidentenregister. De Commissie verstaat de vordering aldus dat Consument ook doorhaling vordert van de registratie van zijn persoonsgegevens in het EVR aangezien het EVR is gekoppeld aan de Incidentenregistratie en de persoonsgegevens van Consument daar ook in zijn opgenomen. Ook vordert Consument dat hij de door Verzekeraar gemaakte onderzoekskosten niet hoeft te vergoeden.

Subsidiair vordert Consument dat Verzekeraar het verschil in de offerte van Carglass en de factuur van Schadenet, zijnde een bedrag van € 604,62, aan hem vergoedt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument - kort en zakelijk weergegeven - de volgende argumenten aangevoerd.

- Na een storm is schade ontstaan aan de auto van Consument. Omdat Consument allrisk verzekerd is en de Nederlandse taal niet goed machtig is, dacht hij dat het handig zou zijn om bij zijn schademelding gelijk twee oude schades op te geven. Hij dacht dat dit niet uit zou maken. Van boos opzet om Verzekeraar te misleiden is geen sprake geweest. Daarbij heeft Verzekeraar geen financieel nadeel ondervonden en zou dat ook niet ondervinden, want Consument heeft een allrisk verzekering bij Verzekeraar afgesloten.
- Consument vindt dat Verzekeraar buiten proportioneel heeft gehandeld door hem zelf voor de schade te laten opdraaien en door zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister op te nemen. Met name van de registratie van zijn persoonsgegevens heeft Consument, maar ook zijn familie, veel last. Zowel Consument als zijn gezin kunnen zich vanwege de registratie niet meer elders verzekeren.
- Carglass heeft kenbaar gemaakt de auto te kunnen repareren voor € 607,-. Van Verzekeraar moest Consument de auto echter bij Schadenet [naam schadenet] laten repareren. De factuur van dit bedrijf bedroeg € 1.211,62. Consument had zijn auto dus voor een veel lager bedrag kunnen laten repareren als Verzekeraar hem niet naar Schadenet had gestuurd. Verzekeraar dient het verschil tussen de offerte van Carglass en de factuur van Schadenet aan Consument te betalen.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument heeft wisselende verklaringen afgelegd. In eerste instantie heeft hij verklaard dat de schade door storm is veroorzaakt. Vervolgens heeft hij verklaard dat hij niet weet hoe de schade is ontstaan om daarna te verklaren dat de schade hem eerder niet was opgevallen. Tenslotte heeft Consument verklaard dat hij een fout heeft gemaakt door alle schade als stormschade op te geven.
- Uit de Voorwaarden blijkt dat Consument verplicht is schade bij een aangesloten reparateur van Verzekeraar te laten herstellen. Er bestaat dan ook geen aanleiding om het verschil in herstelkosten tussen de offerte van Carglass en Schadenet [naam schadenet] aan Consument te betalen.

4. Beoordeling

4.1 Allereerst zal de Commissie de vraag beantwoorden of Verzekeraar de schade aan de auto van Consument dient te vergoeden.

Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument hem opzettelijk onjuiste informatie heeft gegeven over de wijze waarop de schade aan de auto is ontstaan met als doel twee oude schades te claimen om zo zijn no-claimkorting te behouden. Om die reden heeft Verzekeraar de schade die Consument claimt niet vergoed. Hiermee doet Verzekeraar een beroep op artikel 7:941 lid 5 van het Burgerlijk Wetboek (verder te noemen 'BW').

4.2 Op grond van artikel 7:941 BW is - kort gezegd - de verzekerde verplicht de verzekeraar alle gegevens te verschaffen die van belang zijn om zijn uitkeringsplicht te beoordelen (lid 2) en vervalt het recht op uitkering indien de verzekerde die verplichting niet is nagekomen met het opzet verzekeraar te misleiden (lid 5). De Commissie moet dus beoordelen of Consument Verzekeraar onjuiste gegevens heeft verstrekt met het doel om zijn no-claimkorting te behouden.

Opzet tot misleiding

4.3 Voorop staat dat het op de weg van Verzekeraar ligt om te stellen, en zo nodig te bewijzen, dat Consument opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven met het doel Verzekeraar te misleiden. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar hierin is geslaagd. Voor dit oordeel acht de Commissie het volgende redengevend.

4.4 Consument heeft op 30 januari 2018 schade aan zijn auto gemeld. Vervolgens heeft hij op 14 februari 2018 het Inlichtingenformulier ingevuld, waarvan Consument ter zitting heeft verklaard dat hij dit formulier samen met iemand van het herstelbedrijf heeft ingevuld. Op dit formulier is aangegeven op welke plekken aan de auto schade is ontstaan door storm. Ook is op het formulier ingevuld dat er oude schade aan de auto aanwezig is. Vervolgens heeft Verzekeraar Consument ermee geconfronteerd dat de schade aan de dorpel en aan het rechter voorscherm niet door de storm kan zijn veroorzaakt. Hierop heeft Consument ontkennend gereageerd. Verzekeraar heeft Consument nogmaals met zijn bevindingen geconfronteerd, waarna Consument heeft aangegeven dat hij de schade aan de dorpel en het rechter voorscherm niet eerder dan 18 januari 2018 heeft gezien. Uiteindelijk heeft Consument zich op het standpunt gesteld dat hij dacht dat hij de schade aan de dorpel en het rechter voorscherm ook kon claimen, omdat hij allrisk verzekerd is. Ter zitting heeft Consument hier nog aan toegevoegd dat hij een fout heeft gemaakt door alle schades in één keer te claimen en dat het klopt dat de twee schades (namelijk aan de dorpel en het rechter voorscherm) niet tijdens de storm van 18 januari 2018 zijn ontstaan.

4.5 Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat vast staat dat de schade aan de dorpel en de schade aan het rechter voorscherm niet zijn ontstaan tijdens de storm van 18 januari 2018 en dat Consument bij de schademelding én na confrontatie onjuiste informatie heeft verstrekt. Uit de omstandigheid dat Consument op het Inlichtingen-formulier heeft aangegeven dat er wel (andere) oude schade aan de auto aanwezig was, leidt de Commissie af dat er voor Consument geen onduidelijkheden bestonden over de vraagstelling in het Inlichtingenformulier. Toch heeft Consument twee oude schades opgegeven met kennelijk als doel deze twee schades in combinatie met de schade die wel was ontstaan door de storm als één schade te melden om op die manier de no-claimkorting te behouden.

4.6 De Commissie is dan ook van oordeel dat Consument Verzekeraar opzettelijk heeft misleid, zodat geen recht op dekking c.q. uitkering van het schadebedrag bestaat.

4.7 Gelet op het voorgaande komt de Commissie niet toe aan een inhoudelijke behandeling van de subsidiaire vordering van Consument. Het feit dat Consument de schade bij Carglass voor een lager bedrag had kunnen laten herstellen kan, nu vast is komen te staan dat Consument Verzekeraar opzettelijk heeft misleid, niet voor rekening en risico van Verzekeraar komen.

Registratie in het EVR

4.8 Vervolgens is de vraag aan de orde of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

4.9 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers - en met name het EVR - voor Consument ernstige gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van Verzekeraar voor opname daarin van de persoonsgegevens van Consument. (Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl). Voor de registratie van persoonsgegevens in het EVR gelden, op grond van art. 5.2.1 van het Protocol, waarvan de relevante artikelen als bijlage aan deze beslissing zijn gehecht, als vereisten dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren (zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, te vinden op www.rechtspraak.nl) en dat de registratie proportioneel is.

4.10 In 4.4 en 4.5 is uiteengezet dat Consument opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven door schade te claimen die niet tijdens de storm van 18 januari 2018 was ontstaan, met als doel zijn no-claimkorting te behouden. Hierdoor is aan de vereisten in artikel 5.2.1 sub a en b van het Protocol voldaan.

4.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c Protocol dient de verzekeraar bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken en bij de beoordeling van de vraag of hij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de verzekeraar.

4.12 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument voor de duur van drie jaar in het EVR geregistreerd. Bij het bepalen van de duur van de registratie heeft Verzekeraar als verzwarende omstandigheid mee laten wegen dat Consument na confrontatie met de bevindingen is blijven ontkennen. Als verzachtende omstandigheden heeft Verzekeraar mee laten wegen dat Consument meerdere producten bij Verzekeraar heeft. Consument heeft op zijn beurt aangevoerd dat met name zijn gezin veel last heeft van de registratie. Wanneer zij proberen een verzekering af te sluiten worden zij geweigerd omdat blijkt dat zij op hetzelfde adres wonen als Consument.

4.13 De Commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft voor Consument, meer in het bijzondere familieleden die op hetzelfde adres als Consument ingeschreven staan. Gelet op de feiten en omstandigheden van deze zaak is de Commissie echter van oordeel dat het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument zwaarder weegt dan het belang van Consument bij niet registreren van zijn persoonsgegevens. Daarbij is de Commissie niet gebleken van enige omstandigheid die tot een kortere duur van de registratie zou moeten leiden. De omstandigheid dat het sluiten van een nieuwe verzekering alleen mogelijk is tegen een hogere premie maakt de registratie en de duur daarvan -gelet op de gerechtvaardigde belangen van de financiële sector- niet disproportioneel (Vgl. Geschillencommissie Kifid van 19 september 2018, nr. 2018-586). De Commissie is dan ook van oordeel dat een registratieduur van drie jaar proportioneel is. Ten aanzien van de negatieve gevolgen die de familieleden van Consument hiervan ondervinden, wijst de Commissie erop dat het hen vrij staat hierover zelfstandig een klacht in te dienen bij Kifid.

Registratie in het Incidentenregister en de melding aan het CBV

4.14 Gelet op het voorgaande dient ook de registratie in het Incidentenregister gehandhaafd te blijven. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister mogen blijven staan.

4.15 Op grond van artikel 4.2.3 van het Protocol worden de gegevens in het Incidentenregister uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij het CBV.

Nu de registraties in het EVR en het Incidentenregister gehandhaafd mogen blijven, bestaat geen aanleiding om te bepalen dat de melding daarvan aan het CBV moet worden ingetrokken.

De onderzoekskosten

4.16 Tenslotte zal de Commissie beoordelen of Verzekeraar de door hem gemaakte onderzoekskosten van € 532,- op Consument mag verhalen.

4.17 De door Consument gegeven onjuiste voorstelling van zaken laat zich kwalificeren als een toerekenbare tekortkoming op grond van artikel 6:74 BW. Vanwege deze toerekenbare tekortkoming in de nakoming van een verbintenis uit overeenkomst is Consument in beginsel gehouden de schade die Verzekeraar als gevolg hiervan heeft geleden, te vergoeden. De door Verzekeraar gemaakte onderzoekskosten worden door de Commissie als schade aangemerkt en Consument kan worden gehouden deze schade te vergoeden op grond van artikel 6:96 lid 2 sub b BW. De door Verzekeraar gevorderde interne onderzoekskosten komen echter alleen voor vergoeding in aanmerking als Verzekeraar op enigerlei wijze aantoont deze kosten daadwerkelijk te hebben gemaakt als gevolg van de aan Consument verweten tekortkoming. Verzekeraar zal concreet moeten onderbouwen dat en hoe de kosten samenhangen met het fraudeonderzoek. Zo komen bijvoorbeeld de kosten van regulier onderzoek naar de toedracht, de schadeomvang en eventuele dekkingsbeletselen -onderzoek dat plaatsvindt op een moment dat er nog geen verdenking van fraude is- niet voor vergoeding in aanmerking. (Zie bijvoorbeeld de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag, 22 augustus 2000, ro. 16).

4.18 Verzekeraar heeft onderbouwd welke werkzaamheden in het kader van het interne onderzoek zijn verricht en hoeveel tijd daaraan is besteed. In totaal heeft Verzekeraar 9,45 uur besteed aan het onderzoek tegen een uurtarief van € 62,-. De totale interne onderzoekskosten komen daarmee op € 585,90. Dit bedrag heeft Verzekeraar vervolgens gematigd naar € 532,-, zijnde het bedrag dat het Verbond van Verzekeraars aan de hand van een abstracte berekeningsmethode hanteert als redelijke kosten voor intern fraude-onderzoek.

4.19 De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar voldoende heeft onderbouwd welke werkzaamheden zijn verricht, hoeveel uren daaraan is besteed en hoe Verzekeraar komt tot het bedrag van € 532,00. Gelet hierop bestaan geen gronden om te beslissen dat Consument deze kosten niet aan Verzekeraar dient te vergoeden.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: "Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(…)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.